

PROLIFE PATRÓNI A ICH PRÍBEHY (2. diel)

Bliží sa deň počatého dieťaťa, a preto vám chceme odprezentovať príbehy ďalších ľudí hrdinskej lásky, ktorých môžeme vďaka ich životným príbehom považovať za patrónov prolife.

Orodovník tehotných žien

Sv. Gerard Majella
(1726 - 1755)

Liturgický sviatok: 16. október

Nechcené tehotenstvo, náročné tehotenstvo, tehotenstvo, ktoré sa zdá nemožné zvládnuť... V celospoločenskej diskusii o probléme potratu sa môžeme vďaka tomuto svätcovi posunúť od odsudzovania k postoju podpory. Viaceré sociologické štúdie ukázali, že väčšinovým dôvodom rozhodnutia ženy pre potrat nie je nechcenie dieťaťa, ale strach a nedostatok sily k zvládnutiu celej situácie.

Sv. Gerard prežil svoj krátky život v Taliansku. Ako dieťa vynikal radostnou zbožnosťou. Vyučil sa za krajčíra, neskôr vstúpil medzi redemptoristov. Brata Gerarda už za jeho života zvykli ženy prosiť o modlitbu za dobrý pôrod. Brat Gerard mal veľmi rád deti a ako dieťa sa často hrával so sochou Jezuliatka. Mohli by sme povedať, že dobre rozumie najčastejším námiestkom proti tehotenstvu. Jeho rodičia boli chudobní a v dospelosti žil veľmi skromne. Rozumie teda, ak námiestkom proti tehotenstvu je nedostatok peňazí. Keď sa narodil, jeho zdravotný stav bol taký vážny, že ho pokrstili radšej v deň pôrodu. Rozumie teda obavám o život dieťaťa či matky. Kláštor trikrát odmietol jeho prihlášku do rádu, a to kvôli jeho chabému zdraviu. Vie, aké to je, keď je dieťa odmietané kvôli diagnostikovaným zdravotným problémom.

Možno aj to sú dôvody, prečo bolo behom dvoch storočí zaznamenané obrovské množstvo podákovania za orodovanie sv. Gerarda na úmysel ochrany počatých detí a ich mám.

Nechcené dieťa našlo veľkú lásku

Bl. Margaréta z Castella
(1287 - 1320)

Liturgický sviatok: 13. apríl

Sv. Margaréta sa narodila bohatým rodičom na hrade Metola v Taliansku. Keď jej rodičia zistili, že Margaréta má viacnásobné postihnutie, ostali zhrození a zamkli ju do cely blízko kostola pri lese. Tam sa o ňu staral mestný kňaz. Bola nevidiacia, mala pokrivenú chrboticu, problémy s chodením a bola trpasličieho vzrastu. Pri starostlivosti o ňu páter objavil jej bystrú mysel' a začal ju vyučovať tajomstvá viery.

Nadobudla silnú vieri a jej modlitba bola veľmi intenzívna, neskôr viedla k mystickým zážitkom. Vstúpila do tretieho rádu Dominikánov. Keď mala 16 rokov, jej rodičia ju priviedli k hrobke istej svätice v nádeji, že jej postihnutie zmizne. To sa však nestalo a rodičia dievča odvrhli navždy. Starali sa o ňu viaceré rodiny, nakoniec našla úkryt v spoločenstve reholeňských sestier. Nezatrpkla na život. V modlitbe našla odpoveď a povolenie k láske.

Zvykla hovorievať: "Keby ste len vedeli, čo je v mojom srdci." Začala sa staráť o chorých a navštěvovala väzňov. V nezíštejnej službe prežila celý zvyšok života. Rozdávala lásku a potechu trpiacim.

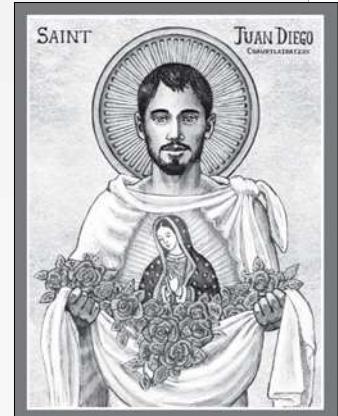
Jej život je dôkazom, že Božia láska je väčšia ako ľudské hranice. že každý môže nájsť svoje povolenie, i keď zažil traumatisujúce detstvo, odmietnutie a zranenia od najbližších.

Posol posvätnosti počatého života

Sv. Juan Diego
(1474 - 1548)

Liturgický sviatok Panny Márie Guadalupskej: 12. decembra
Liturgický sviatok sv. Juana Diega: 9. október

Príbeh sv. Juana Diega sa viaže so zázračným zjavením patrónky Mexika Panny Márie Guadalupskej. Chlapec Juan Diego žil jednoduchý a zbožný život.

Každý deň prešiel 24 kilometrov do najbližšieho kostola, aby sa mohol zúčastniť sv. omše. 9. decembra 1531 sa mu zjavila Panna Mária a poslala ho za biskupom, aby na hore Tepeyac postavil kostol. Biskup nebol o požiadavke presvedčený, preto dala Nebeská Matka pri ďalšom zjavení Juan Diegovi ruže. Skrý si ich do zástery (mex. "tilma"). Kvítne ruže v decembrovej mexickej zime mali biskupa presvedčiť. Keď ich chlapec pred biskupom rozbalil, stal sa ešte väčší zázrak. Na zástere bol odtlačený krásny obraz Panny Márie. Tento obraz existuje dodnes, je uložený v bazilike v Guadalupe. Mária je tam vyobrazená ako tehotná žena. Žena, ktorá nesie pod srdcom posvätný život Božieho Syna.

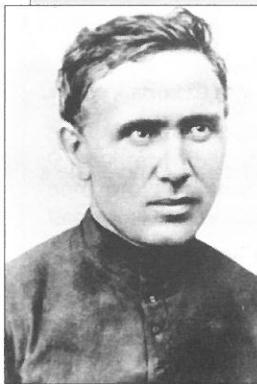
Deň počatého dieťaťa slávime na Slovensku 25. marca, na sviatok Zvestovania Pána. Je to moment, kedy si uvedomujeme, že Ježiš svojou prítomnosťou posvätil lono ženy. Sv. Juan Diego niesol práve tento obraz. Je poslom správy, že počatý život je posvätný. Nech nám jeho orodovanie pomáha pri hlásaní tejto pravdy v našom okolí.

PROLIFE PATRÓNI A ICH PRÍBEHY (1. diel)

Dnes vám prinášame príbehy ľudí, ktorí svoje prolife postoje žili tak intenzívne, že sa stali prítažlivými pre celé generácie. Ich životy a myšlienky sú svetom pre rôzne bioetické a morálne problémy dneška. Ich životy sú príbehmi lásky. Sú to patróni prolife.

Ziadnen človek pre neho neboli zbytočný

Sv. Damián de Veuster (1840 - 1889)

Liturgický sviatok: 15. apríl

Belgicko ako prvá krajina na svete v roku 2014 zrušila všetky vekové obmedzenia pre eutanáziu. V septembri 2016 tak lekári po súhlase rodičov a psychologickom zhodnotení duševného stavu pacienta zabili prvé dieťa. Posvet'me si na tento prípad svetom veľkej lásky, ktorú pred 150 rokmi prejavil istý Belgičan stovkám nevyliečiteľne chorých za vodami Atlantiku.

Sv. Damián pochádzal z belgického mesta Tremelo. Bol členom rehole najsvätejších sŕdc. Deväť rokov pôsobil ako misionár na Havaji. Neskôr, keď mal 33 rokov, sa dobrovoľne prihlásil na misionársku službu na ostrov Molokai, kde boli vyháňaní ľudia trpiaci malomocenstvom. Damián viedol pre nich duchovnú službu a staral sa aj o ich telesné potreby. So svojimi spolupracovníkmi pre nich postavil takmer 600 budov (nemocnice, kostoly, prístrešia...). Po 16 rokoch milosrdnej služby sám zomrel na malomocenstvo.

Zamyslime sa. Prečo miňať materiál, sily a financie na 600 budov pre ľudí, ktorých ničí lepra? Má utrpenie nevyliečiteľne chorých zmysel? Sv. Damián by odpovedal: „Áno. Tieto životy majú v sebe takú vzácnosť, že pre ne túžim obetovať všetok môj pozemský čas.“

Túžila po mieri, preto zachraňovala nenaistené deti

Sv. Terézia z Kalkaty (1910 - 1997)

Liturgický sviatok: 5. september

Všetci sme s veľkou radostou sledovali tohtoročné svätočenie Matky Terezy. Jej príbeh dôverne poznáme, každý deň žila ako svoj posledný - naplneno v modlitbe, naplneno pre druhých. Kresťanskí myslitelia hovoria, že veľká láska nás privádza k veľkej múdrosti. Keď žijeme naplneno otvorení pre druhých, je

to priestor spozať ich, spozať mnohé ľudské osudy, nechať sa nimi dotknúť. Spoznať vela ľudských príbehov znamená spozať dokonalejšie pravdu o človeku. Nik nezapochybuje o tom, že Terézia z Kalkaty nadobudla v tomto smere nevídanú múdrost.

Keď v roku 1979 preberala Nobelovu cenu, bola to cena za mier. Za jej príčinenie sa o pokoj vo svete. Svetlá reflektorov

a vyladené mikrofóny, každý čakal oslavu jej charitatívneho diela, slová o exotickej Indii. Ako však boli zaskočení mnohí politici a novinári, keď pri preberaní ceny z jej úst vysli tieto slová: „Dnes je najväčším ničiteľom mieru výkrik nevinného nenaisteného dieťaťa. Ak je matke umožnené zabiť jej vlastné dieťa vo svojom lone, čo zabráni tebe a mnene, aby sme sa vzájomne nepozabíjali? ... Ja bojujem proti potratom tým, že tieto deti zbieram na adopciu.“ Pre mnohých šokujúce slová, no otvorme si oči. Ak tí, čo spôsobujú vojny neuvidia, že chránime každý život, o čo skôr nebudú mať problém vyhľadzovať tie životy, ktoré im zrovna teraz stojia v ceste? Keď v mene práv žien ročne zomrú milióny nevinných legálnou cestou, prečo by nemohli v mene ochrany majetku alebo príslušbu väčšej moci zomrieť stovky a tisíce ďalších ľudských bytostí?

Pomáhal ženám spozať a brániť svoju hodnotu

Sv. Vitalis z Gazy (7. storočie)

Liturgický sviatok: 11. január
(zvlášť uctievany v pravoslávnej cirkvi)

Príbeh tohto svätca je na prvý pohľad kuriózny, no ukryva pravdu, na ktorú v boji o prolife hodnoty často zabúdame. Málokedy si priznáme, že príčinou, ktorá vedie k nechcenému tehotenstvu a neskôr k potratu je príliš malý obraz o ľudskej sexualite.

Vitalis prežil značnú časť života v komunite mníchov z Gazy v Palestíne. Zakladateľ komunity Seridus viedol mnichov k umeniu modlitby, odolávaniu pokušeniam a rozjímaní nad Božími tajomstvami. Keď mal Vitalis 60 rokov, prišiel do Alexandrie a zobrajal na seba tajnú misiu. Túžil po tom, aby svetlo evanjelia zažiarilo do života žien, ktoré v meste predávali svoje telá v nevestincoch. Spísal zoznam všetkých prostitútok a začal sa za ne modliť. Cez deň tvrdzo pracoval, aby zarobil 12 medených mincí. Večer si kúpil trochu jedla a za ostatné peniaze si kúpil noc s nevestkou. Hovoril jej o ženskej dôstojnosti, pomáhal jej predstaviť si dôstojný život a keď zaspala, do rána sa za ňu modlil. Takto ubiehal dňi, až ho raz zbadal vchádzat do nevestinca mladý muž. Spoznal v ňom mnicha, a tak ho to pobúrilo, že smrteľne udrel Vitalisa do hlavy. Svätec na následky zranenia podľahol. Na pohreb prišlo mnoho žien, ktoré vďaka Vitalisovi opustili nevestince, stali sa z nich matky a manželky. Až pri jeho hrobe odkryli svojim svedectvom zvláštnu misiu mnicha Vitalisa, ktorú konal v skrytosti. Bol schopný tejto obety, lebo sa v palestínskej púšti počas modlitby naučil hľadiť na človeka tak, ako naňho hľadí Boh. Je také dôležité začínať prolife aktivity hlbokou modlitbou.